

જન્ય કરો વિજય કરો દિવ્યાયુષ્યવાન
શ્રીમાન્ શેઠશ્રીય. ચીનુભાઈ માધવલાલ
સી. આઈ. ઈ. સાહેબના માંગલીક
ચાંદ મહેલસવની

પ્રેમ પત્રિકા.

હાહરો.

ભલા ભલા જે શેઠિયા, વડા વડા વિખ્યાત;
એથી પણ દાને ચડયા, ચિનુભાઈ સાક્ષાત.
પ્રેમ પત્રિકા ચાંદની, જન મનરંજન ધ્યાન;
કીર્તી સ્થળ દાને થયા, લઈ સનમતિ અતિ માન.
શુભ નર ધર ઉર વિષે, સી. આઈ. ઈ. ચિત્ત ધાર;
આશિર વચન ચિનુભાઈને, બોલો જય જયકાર.

રચનાર.

વારિલાલ સાંકળચંદ.

શાહાપુર મંગળપારેખના ખાંચામાં
હાલ હાજમપટેલની પોળ પાછીયાની પોળ.
સને ૧૯૦૭—સંવત ૧૯૫૩ પ્રત ૨૦૦૦

જેન વિદ્યા વિજય

દાવાદ.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ડૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૮૧૨

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાત કૃષીશિક્ષણ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૯૧૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પ્રમ પાંચડા

વિષય ૨૧ : ૧૮

શ્રી ગણેશાય નમઃ

શ્રી સત્યદેવ નમઃ

અર્પણ પત્રિકા.

કાનેશ્વરી શેઠ સાહેબ શ્રીપ. ચિનુભાઈ માધવલાલ
સી. આઈ ઇ. માનવંતા.
માલિની.

અતિશય સુખકારી આપને ગ્રંથ દેવા,
કરિ અરપણ માનું વીર વીક્રમ જેવા;
વડિલ અસલ શ્રીમંતોનરેખલ કેવા,
નળ નિર સુખ દીધુ ભૂલિયે કેમ એવા.
દિગ વિજય કિધો માધુભાઈ સૂત તેવા,
સનમતિ અતિ ધારી હુન્નરો મીલ લેવા;
સરવ અસલ મીલોના પુજ્ય પિતા ગણાયે,
અરપણ બુક થાતાં દોષ માત્રે ક્ષમાયે.

જય કરો વિજય કરો દિર્ઘાયુષ્ય વાન
 શ્રીમાન શેઠશ્રી પ ચીનુભાઈ માધવલાલ
 સી. આઈ. ઇ. સાહેબના માંગલીક
 ચાંદ મહોત્સવની

પ્રેમ પત્રિકા.

માસિની ૭૬.

વિધ વિધ વિધ પામે, વૈભવો શેઠ પ્યાર;
 નવ નિધ રિધ જામે, સુખના આપનાર.
 શિવ બહુ બળ આપે, સદ્ગીતું શ્રેય થાવા;
 મુજ મતિ શુભ સ્થાપે, શેઠના ગુણ ગાવા.
 હાહરા.

રાજનગર રણીઆમણ; શેઠાને નહીં પાર;
 શેઠ સુરો સુરવીર વસે, સદા સુખ કરનાર.
 મીરાને ધનવંત છે, શાણાને વળી શાંત;
 લક્ષ્મણ ખત્રીર ત છે, ભાગ્યેથી નીત જાત.

વીધાને વીવેકમાં, ડહાપણમાં ભરપુર;
 નીતીવંત નીહાળતાં, મીલન સાર છે ઊર.
 વીશાળ પતાકા ફરફરે, વીજથવંત દેખાય;
 દુર થકી દેખાવમાં, કીર્તીવંત ઝળકાય.
 ઝળળળ તેજ ઝળકી રહ્યું, વીજ સમુ ચળકાય;
 તેનીજ પાસે આવતાં નવનીલ રીલ વરતાય.
 ઠાઠ રચ્યો આ ધામનો, સુંદર શહેર રમણીક;
 મસ રસ શુભ આ શેઠનો, અંગ ઉમંગ અંવીક.
 શુભ કંઠર શુભ બાણતાં, ઈંદ્ર સમાન અપાર;
 પ્રતાપ ટેક એથી અધીક, રણછોડભાઈ નિરધાર.
 બડ ભાગી બહાદુર એ, આનંદેબલ સુખકાર;
 ધન ધન રણછોડ ભાઈને, થયા શહેર આધાર.
 ઘેર ઘેર પાણી આપીયું; જળ તણા દાતાર;
 એ શુભી કેમ વીસરે, અધીક શુભ કરનાર.
 વીધાને વધારવા, બાંધ્યાં મ્હોટાં ધામ;
 ઇસ્પીતાલ કોલેજ કરી, આનંદેબલ નામ.
 જીવતો નર જગ બાણીએ, સી. આઈ. ઈ. ઇલકાબ;
 મ્હોટા મ્હોટા સૌ નસે, સુભ લીયા ખિતાબ.
 પ્રીતીશે માન પામીઆ, દાને ખરચ્યાં દામ;
 શુભી શુભ વીસરે નહી, ધન રણછોડભાઈ નામ.
 અસલ મીલતો બાણીએ, અસલ જોડનાં કામ;
 બાકી તો નકલ બધી, ધન રાણી નામ.

હીંમતમાં હીરો હતો, ધાર્યું કરતા કામ;
 બધી મીલના બાપ એ, ધન રાણોડમાં નામ.
 એવું નામજ રાખવા, કુલ દીપક આ બાણ;
 માધુલાઈના દીકરા, જગમાં વાત પ્રમાણ.
 જે દુઃખ હાની રૂપ છે, કહું જે સુવાવડ;
 તે દુઃખ ટાળી સુખ કર્યું, બાંધ્યું પુન્યનું પડ.
 એ આશીષથી જો થયું, અમુલ્ય રતનજ આપ;
 દીર્ઘાયુષ ઇશ્વર, દીએ ખરે પુન પરતાપ.
 આનંદ ઉત્સવ ઉચર્યો, થયા પુરણ જન કોડ;
 વાડીલાલ દિન દિન વિજય, ઇચ્છે અચળ સખ જોડ.
 નીપુણ ડાપણ દેખતાં, સુભ કીર્તી સુખ વેશ;
 ચોખવટ જેના કાજમાં; કસુર નહી લવલેશ.
 બાળ પણે વીઢા ભણ્યા, રંક રક્ષણને માટ;
 રંકોના હીત કારણે, ગણ્યો ન તડકો ટાઢ.
 નાગર કુળમાં જન્મીઆ, રહ્યા પાપથી દુર;
 જાત્રા કરી સફળ થયા, ક્ષમા શૌર્ય ભરપુર.
 ન્યાઈ મન છે જેહનું, દીપે માન સહીત;
 દીલ જેનું દેખાય છે, ન્યાઈ નીરમળ નીત.
 જાજ ખુદી ઊજવળ દીપે, વર્ધક ખુદી સાર;
 નીતી ધર્મ આચારમાં, રહ્યા રોજ હુંશિઆર.
 લાલ લક્ષ ર રને, અવસર રૂડો આજ;
 આચ્છવમાં સૌ ઊચરે, ધન ચિનુલાઈ કાજ.

આશાપુરી પાડ છે, જગદીશ્વર જગરાજ;
 પુત્રો પરમેશ્વર આપશે રૂડા શેઠને કાજ.
 આશીષ વાડીલાલની, સફળ કરે જગદીશ;
 બે કરબોડી વીનવું, ધન ધન હે યુગદીશ.
 સુખ સંપત્તિ વિધ વૈભવે, વધો પુત્રો પરિવાર;
 ચિત્રુભાઈ સુખમાં અચળ, બોલો જય જય કાર.

ગરબી.

માગુ માગુ વિશંભર એટલું, ધણું જીવો ચિત્રુભાઈ એહ,
 રૂડો ચાંદ પામીયા.

જેતુ માન ઇંગ્લાંડ સુધી શોભતું, ધન્ય ધન્ય દાના નર તેહ, રૂડો.
 જેના બિજવળ ગુણ આગળ દરે, હરે રંકનાં દુઃખ અથાગ, રૂડો.
 ઇસ્પીતાલ કોલેજ પ્રેમ કરી, લાયખેરીમાં દઈ પુસ્તક ભાગ, રૂડો.
 દિગ વિજય દયાથી ઝળકી રહ્યો, લોક હિતમાં ચીત્ત દોરાય, રૂડો.
 ગર્ભ શ્રીમત એ શુભ શેઠીયા ગુણ ઘેડાના ઘેર ઘેર ગવાય, રૂડો.
 શુભ પગલાં પુત્રનાં શોહામણાં, દર્દીયુધ્ય ગિરજા પ્રસાદ, રૂડો.
 ચાંદ માન સી. આઈ. ઇ તણું, પુત્ર રૂડાથી દુંદુલી નાદ, રૂડો.
 દેવી રૂડાએ આનંદ બહુ બિછળે, સહુ અંગ ભિમંગ આરંગ, રૂડો.
 વડીલ વૃદ્ધના પુન્ય પ્રભાવથી, દિન દિન પર વધો બિછરંગ, રૂડો.
 વડીલ વૃદ્ધે આશિશો લીધા થકી, તેની લીલા લહેર વર્તાય, રૂડો.
 તેમ આપે આશીશ રંક મેળવી, વિધ વિધ વૈભવ શોહાય, રૂડો.
 કહે વાડીલાલ સભા સહુ ભેચરો, આનંદ નરને નાર, રૂડો.
 અખંડ કીર્તિ અચળપણું જામજો નસાદ જયજયકર, રૂડો.

ભુજંગી છંદ.

દિપે શેઠ પ્રેમી જનો મૂછ મડે વધાઈ રૂડી સાતમા એકવર્ડે;
 જન્માનંદની મોજમાં ચાંદ આજે થયા શુભ ડંકા ચીનુભાઈ છાજે.
 પિતા એમના શ્રીભલા માધુભાઈ, ઘણું શોભતા એપતાચીનુભાઈ.
 બડો ચાંદ સી. આઈ. ઈ નો બિરાજે, થયા છતડંકા ચીનુભાઈ છાજે.
 સભા માંજનો ત્યાં મળ્યા લોક મોટા, મળના જીવો વાવટા પુખ્ત ગોટા;
 દિવાળી સમા દીનતો આરમ્બાજે, થયા ચાંદ ડંકા ચીનુભાઈ છાજે
 વસી મુળ વિદ્યા વસી માન ધારી, ગણી આપ શાસ્ત્રા ધણા શાન્તકારી;
 રહ્યું કુળમાં સાચને સત્ય બાજે, થયા ચાંદ ડંકા ચીનુભાઈ છાજે
 હજી કુળ આદિ જીવો સત્ય ચાલે, સતી નાર ત્રણે થઈ તેજ આલે;
 છુટે સત્ય ગોળા કરીને અબાજે, થયા ચાંદ ડંકા ચીનુભાઈ છાજે.
 વહે શહેરના લોક એ શેઠ જીવો, દીર્ઘાયુષ આપો ઝગે તેજ દીવો;
 ઇનામો તણી સાલ પાંધો નિવાજે, થયા ચાંદ ડંકા ચીનુભાઈ છાજે.
 શુભે સંવતે ઓગણી સાલ સારી, વળી સાઠને ત્રણનું વર્ષ ભારી;
 વધ્યા વંસ મોરે ઘણી તાલી ગાજે, થયા ચાંદ ડંકા ચીનુભાઈ છાજે;
 જીવો પાળવા રંકને તો અનાદી, વધો વંશ પુત્રો વધો શેઠ ગાદી;
 વિવેકી જનો આ સુણો અર્જુનહાલે, રમ્યા છે રૂડા છંદ આ વાડીલાલે.

ત્રોટક છંદ.

બહુ શોભત કામ અથાગ ગણું, ચીનુભાઈ તણું અતી માન ધણું;
 ગણી કેણુ થકે ગુણુ શેઠ ધણુ, ચીનુભાઈ જીવો સહુ હિત તણુ.
 ગુણુ રંક પતી સુખીયાજ અર્હુ, દિલ આશિશ બેશ હમેશ દર્શિ;
 જશ રેશ તણુ કુળમાંની થયા, સઘણા સખળા વડવાજ કંઠા.
 કિરતિ કિરતિ હશ દ ૧, વિજય વિર એ ઘરડાજ તણી;

બહુ હામ ધરી શુભ કામ કર્યું, ધરી ધ્યાન સદા જન દુઃખ હર્યું.
 મન માની સદા ખુબ મોજ કરી, રિપુ જોજ નમી વિનતીજ ધરી;
 શિશનામી ડરી રહી શેઠ તણે વિર હાક વધી ચીનુભાઈ બળે.
 નર હામ ધરે પણ તે મરતા, સુરવીર તમો વશ એ કરતા;
 બળ બાહુ ધરી રિપુમાં ગરતા, બળ ખુંદી થકી દુષ્ટને હણતા.
 બળ ખુંદી અને વળી દેશ બધો, સુખ સંપત્તી સુત વિશેષ વધો;
 ચિનુભાઈ તણી યુગ આણુ કરો, પ્રભુ એમ ક્ષોજ ક્ષોજ ક્ષો.
 સુખીયા સુખીયા ચીનુભાઈ કરો, મનમાની મુરાદ વિશેષ ક્ષો;
 નિજ પ્રાણ સમાન ગણુ ચિનમાં, મુખ વેણુ વિશાળ ભણું હિતમાં.
 કરજોડી સદા પ્રભુનેજ કહે, ચિનુભાઈ તણું હિત વાડિ ચહે.

હરીગીત ચાલ.

શુભ વિશંભર મહેરથી, મન માનતી મળતી મળ;
 ખડાદુર ચીનુભાઈની વિજય તણી ઉડતી દ્વજ.
 ઠામ ઠામે ગામ ગામે, પ્રસીદ્ધ પ્રખ્યાતી હજે;
 જુગ જુગ ચીનુભાઈનો, ધન્ય જશ જગતમાં જામજો.
 મુજશ સુકીત આ શેઠના, સલા વિષે પંકાય છે;
 સદગુણ જેના શ્રેષ્ઠ આ, સલાસદો સૌ ગાય છે.
 દયા તણા બહુ બળ થકી, રંકો તણું દુઃખ વામજો;
 જુગ જુગ ચીનુભાઈનો, ધન્ય જશ જગતમાં જામજો.
 બહુ દિવે આ ચાંદ ભુમી, ધન્ય ચીનુભાઈ આજથી;
 અનંદ પામી ઉચરે, સંતોષ રૂડા કાજથી.
 જતના કરો આ શેઠની, દિન દિન ઉડતી એ જાજો;
 ખડાદુર ચીનુભાઈનો, મન જાજી જગતમાં જામજો.

સુખદાઈ હે શિરતાજ, અમર ભેટ દેવા આવિયો;
 શેઠ ભક્ત રૂઠો આપનો, સુંદર કવિતા લાવિયો.
 આશિશ પ્રભુ આ ઉર ધરો, પુત્રો તણું સુખ પામજો;
 જીમ જીમ ચીનુભાઈનો, ધન્ય જશ જગતમાં જામજો.

દંભરાજ દેવાંશી—એ રાગ.

ચીનુભાઈ દેવાંશી નર તું, કંચન વર્ણી છે શુભ કાય;
 નગરી શેઠ નૌતમ આ દોઢી, આનંદ આનંદ સહુને થાય.
 ચીનુભાઈનું માન મનોહર, આણ અચળ સઘળે વલોય;
 આનંદના દિન અધિકા દિનો, વિવાહ સમ જેવા ઉચરાય.
 વિજય પતાકા ફર ફર ફરે, જળકે નિર્મળ નામ સદાય;
 ચીનુભાઈ ઉમંગી જોતાં, વિકટ વ્યાધી સર્વે વિખરાય.
 ગુર્જર દેશ રૂઠો શોભાવા, ચીનુભાઈ જનમ્યા શુભ ખાસ;
 વાડીલાલ વિશેષ વિનંતી, ઇંદ્રપુરી કે આ કેલાશ.

મનહુદ.

વરસાદ આવવાથી, આતક સંતોષ થાય;
 જમીન તૃપ્તરે થાતા, હાહુર જે જોલે છે.
 શોર થાય મોર તણા, વ્યોમ ધમધોર દીપે;
 વિજતણા ચમકારા મેઘરાજ ડોલે છે.
 ચોપાસે જોતામાં જાપે, વનસ્પતિ જેવી લીલી;
 એમ ચાંદ સભા લીલી, કેવો ખ્યાર જોલે છે.
 મેઘ જેવા ને ના, ચાંદ જ્યાં ખીરાજ્યો ત્યારે;
 પ્રેમરૂપી હાહુર ના, આતકની તોલે છે.

(૯)

મનહર.

ઝગતા તારા ઝગને, જોઈને ઉમંગ થાય;
પ્રકાશ ચંદ્રનો જોતાં, તિમિર તો નાસે છે.
સભામાં શોભાજ આપે, ઝગતા તારાઓ રૂડા;
જનો શોભે તારા જેવા, ચંદ્ર શેઠ ભાષે છે.
પુર્ણિમા ખીલેલ ચંદ્ર, શોભા કરે વ્યોમ વિષે;
એવા શેઠ શોભા વાળા, ચીનુભૈ પ્રકાશે છે.
દુનિયામાં શેઠ દીઠા, ચાંદ ધારી ચીનુભાઈ;
ઇંદ્રથી અધિક રૂડા, વડા આ વિકાશે છે.

માલિની.

સમજ સમજ ભારી, મૂળથી તો નિહાળી;
મનહર સુખ ભાળી, કાંતિથી શાંતકારી.
ચહિ ચહિ છળિ ન્યારી, આંખ આગે રમે છે;
અતિ શુભ ચિનુભાઈ, પ્યારમાં સૌ નમે છે.

લાવણી.

ચીનુભાઈ નામી નવ કંઈ ખામી, ગુણીયેલ નામ તમારું છે;
આનંદ ભરેલું મુખડું જોતાં, અવિચળ સુખ કરનારું છે.
દુષ્કાળ તબવી દાનજ દીધું, રંકનું દૂખ હરનારું છે;
માન ભરેલું મનહર રૂડું, સભાને ખડુ પ્યાર છે.
વળી વળી જોતાં મોહતાં, મોહતાં અધિક એ રહીયા છે
જશવંતુને વિજય ભરેલું । વધુ રૂડા છે.

એ મુખનું દર્શન કરવાથી, સંપત્તીમાં જશ વાળુ છે;
મંગળદાયક લાચકદાનું, ન્યાય વિષે નામ ન્યાળુ છે.
પ્રીત નીત અંતરમાં ઝાઝી, સેવકને બહુ સાડુ છે;
દીર્ઘાયુષ્ય સંકરે દીધું, અચળ જ્યાં અજવાળુ છે.

રાગ.

સાંભળજો હૃદયતણી વાણી ચાંદ ખુશાલી ઘણી જાણી—ટંક.

મુદિન શેઠાણી સારો, ઇશ્વર આપ્યો પુત્ર પ્યારો;
અધિક આશિરવાદ મારો, સાંભળજો.
ખખર રૂડી ખુશી બાળ, ચાંદ તણી કીર્તી ગાળ;
લગ્ન મુદિન સુણી રાણ, સાંભળજો.
રૂડો ઉત્સવ ઉછરંગે, અતિ લોક ખીલ્યા રંગે;
મોટા બે ઉત્સવ પ્રસંગે, સાંભળજો.
વધાઈ જાન ઘણી ગાળે, શેઠ દુંદુલી એવાં વાળે;
જાણે ઈંદ્રપુરી છાળે, સાંભળજો.
પતાકા ઉજવળ ફરકે, જય જયના અક્ષર ઝગકે;
વિજય વિજય વધ્યો ખળકે, સાંભળજો.
અખંડ શૌભાગ્ય આપો, અર્જ અમારી ઉરે સ્થાપો;
ભલે પધાર્યા એવી છાપો, સાંભળજો.
વાડિલાલ ચઢ્યો ચાળે, કદમ્બવૃક્ષના ડાળે;
ચીનુભાઈ બહુ પાળે, સાંભળજો.

ભાવણી.

મુલ અવસર પ્રભુ જો જ... પાન'કની ખુબ એલી છે; (૨)

ચીનુભાઈની મોજ મજમાં, આજ સભા સહુ ઘેલી છે.
 ધન પ્યારા ધન ધન ચીનુભાઈ, રંક તણા શુભ બેલી છે; (૨)
 ચાંદ તણો રસ અધીકો લેતા, આનંદ સરિતા રેલી છે.
 આનંદમય વરસાદજ વરસ્યો, જશ કીરતી શુભકારી છે; (૨)
 ઘણું જીવો સુખ કરનાર રૂડા, સભાને પ્રીત પ્યારી છે.
 નજરેથી નીરખ્યા મેં બહુલા, ક્ષમા ગુણ હીતકારી છે; (૨)
 રણુછોડભાઈનો બાળ બગીચો, સુગંધ સરસ વધારી છે.
 સૂકીત પુષ્પો ખુબ ખીલેલાં, બેવાથી સુખ પાવે છે; (૨)
 એ પુષ્પોનો આનંદ લેતાં, સુવાસની લહેર આવે છે.
 વીજ્ય છખીલા ચીનુભાઈને, પ્રેમી પ્રેમ જણાવે છે; (૨)
 આજ આનંદ નગરીમાં ઝાઝો, અમુચ્ચ ચાંદ બતાવે છે.
 શેઠ સેવક ચીનુભાઈ કેશ, વાડીલાલ ગુણુ ગાવે છે; (૨)
 આજ પ્રભુને વિશેષ વિનંતી પુત્રો દેવા કરમાવે છે;

આશિરવચન—દાહરો.

રાજનગર રણિયામાણું, વહુ વિનતી આજ;
 ચંદ્ર સૂર્ય સુધી તપો, ચીનુભાઈ શિરતાજ.
 ખીતા પુત્ર પુત્રી સદા, લોક હિતને કાજ;
 ચંદ્ર સૂર્ય સુધી તપો, ચીનુભાઈ શિરતાજ.
 મેઘ ગર્જના જેટલી, ગર્જવી શેઠ ગાજ;
 ચંદ્ર સૂર્ય સુધી તપો, ચીનુભાઈ શિરતાજ.
 લક્ષ્મીવંત છો શેઠજી, અચળ સહેર પર છાજ;
 ચંદ્ર સૂર્ય સુધી તપો, ચીનુભાઈ શિરતાજ.
 દરિયામાં સત્તે કરી, ૭ પાજ;

કુળમાં સત્ય સતી થઈ, સત્ય સદા બિરાજ.
 એ સતીયોની ચાહમાં, પાટણ મંદિર આજ;
 નજરે જો નર જો જુઓ, એવું સત્ય બીરાજ.
 રાંકોની રક્ષા કરો, પાપણ રૂપ અનાજ;
 અંજલિ આપી કરી, અચળ શેઠ શિરતાજ.
 માંગલિક કરજો મહીપતી, વહે સકળ સમાજ;
 વંશ વધો પુત્રો વધો, ખરે રાંકને કાજ.

ચોપાદ.

ગણપતિ તું કરજો ગુજ પાર, કુળેર તું ભરજો ભંડાર;
 મહાલક્ષ્મી વંદુછું પાય, સુરજ શેઠ સોનાનો થાય.
 બહુચર બહુ બળ તું દેનાર, અંબે જય રૂડી કરનાર;
 જયકાળી મા બહારે ધાય, સુરજ શેઠ સોનાનો થાય.
 તુળબ તું ભવાની માત, રક્ષણુથી કરજો વિભ્યાત;
 લોળા કંચા વર્ણી કાય, સુરજ શેઠ સોનાનો થાય.
 સંકટ તું સંકર હરનાર, નિશાંન ચડાવી જગ કરનાર;
 આનંદ મહોત્સવ ઉચરાય, સુરજ શેઠ સોનાનો થાય.
 આનંદ રૂપ કરી જયકાર, દિપ તોરણ ઠારો ઠાર.
 ગામ મળી સૌકો એમ ચઢાય, સુરજ શેઠ સોનાનો થાય.
 નિરોગી ઇચ્છું નામદાર, થજો રાંક તણા પ્રતિપાળ;
 સલા એમ માગે સદાય, સુરજ શેઠ સોનાનો થાય.
 શેવ વૃદ્ધી અપરંપાર, પુત્ર પ્રસાદિ લો સુખકાર;
 અવિચળ રિદ્ધી સાદી ચીનુભાઈ શોભો સદાય.

ભુજંગી છંદ.

મળ્યો ચાંદ આજે સહુ શહેર રાજી, જીવોખીનવાળાં રહ્યાં ખુમગાજી
 પુરી શુભ આશા કહુ દેવ દેવા, ચિનુભાઈ જીવો ઘણું શેઠ એવા.
 અનાદી તમે પાળવા ખુમ જીવો, સદા દાન દેવા દિપો શેઠ દીવો;
 થયા સૃષ્ટિ એતો તમે લોજ જેવા, ચીનુભાઈ જીવો ઘણું શેઠ એવા.
 દિધાયુધ્ય જેવા સહુ લોક માંગે, વધો વંશપુત્રો વધો શેઠ બાંગે;
 પ્રભુ પાસ તો માગીયે એમ લેવા, ચિનુભાઈ જીવો ઘણું શેઠ એવા.
 પુત્રોથી રૂડી શોભજે શેઠ ગાદી, સગાં કુળની માગીયે આ અબાદો;
 મળથી અમે માગીયે એજ બહાલે, રખ્યા છે રૂડા છંદ આ વાડિલાલે.

હોતુરેલો

જગદીશ્વર જગમા ખરો, વરસાવે વર્ષાદ;
 સુલોચના ચીનુપતી, કર ઇશ્વર આબાદ.
 વિશેષ વધતુ શું કહુ, ગણાય વાદ વિવાદ;
 સુલોચના ચીનુપતી, કર ઇશ્વર આબાદ.
 રંક તણો એ માળવો, કરી વીજઈ નાદ;
 સુલોચના ચીનુપતી, કર ઇશ્વર આબાદ.
 વિવેકથી વિનતિ કરું, સર્વે લિલા દે સ્વાદ;
 ચીનુભાઈ સુખમાં સદા, કર ઇશ્વર આબાદ.
 ચીનુભાઈ આ યુગ વીધે, કહુ છું લાંબે સાદ;
 નાદ લોક ઉતારવા, કર જોડું આબાદ.
 સ્મરણુ શ્રી જગદીશનું નર રૂડી દાદ;
 ઠામ ઠામ નદો , નર જોડું આબાદ.

વાડીલાલ અર્જ ધારજે, નવ કરવો સંવાદ;
 દિન વિજય દિન દિન પરે, કરે છંદર આખાદ.

હવન્તીકા બાને આશિર વચન.

વરકંન્યાના હિતમાં ભુજંગી.

ગયા જનમાં માનતો ખુબ હીધાં, વળી મીઠ ખાવાં તહાં ખુબ સીધાં;
 રહ્યું ધૂત રેલી રમૂજે હતાજી, કહું શેઠ પુત્રી થજે સૂત માજી.
 તહાં ગીત ગાણું રૂડાં ખુબ છુટે, લલા શેઠ જોતાં પુવારા વણુટે;
 નહીં રૂપ આપું રૂડો શેઠ આજી, કહું શેઠ પુત્રી થજે સૂત માજી.
 રૂડો પુત્ર આપો અહો ઇશ માયુ, વિનંતી કરી હું સદા પાય લાયુ;
 રૂડો દીન જાણું થઈ ખુબ રાજી, કહું શેઠ પુત્રી થજે સૂત માજી.
 ખરા બાત વીખ્યાત છે ખેત સારા, બહુ ગુણને રૂપથી છે રૂપાળા;
 ખરે બાત હેતાજી છે પ્રીત ઝાઝી, કહું શેઠ પુત્રી થજે સૂત માજી.
 રૂડા બાપથી તો ઘણું દ્રવ્ય લાવ્યાં, તમે ગાજતાં વાજતાં તો સીધાવ્યા.
 ખરે હાયજામાં દીપે ચીજ તાજી, કહું શેઠ પુત્રી થજે સૂત માજી.
 કરો જોડું આખાદ હે દેવ દેવા, સ્વીકારો વિનંતી કરૂં નાથ સેવા;
 વધો વંશ પુત્રો વધો જોડું હાલે, રચ્યા છંદ છે શુભ આ વાડિલાલે.

બાળ લીલા તેમના પીતાશ્રી તથા માતૃશ્રીને અર્પણ.
 ચિત્રકુંવર રંગીલા પ્યારા છેલ છબીલા છોગાળાને
 ખમા ખમા ખમા.

રૂંઝે રૂપાળા અલખેલા એ, જોલે કાલુ કાલુ;
 ગિરજા પ્રસાદનુ વદન હૃદય 'ને બહાલુબહાલુ. ચિત્રકુંવર.

જરીઆન ભરેલું ઝબલું રૂડું, અંગે ચોલે સાડું;
 અલખેલા એ શેઠજ શોભે, પિતા માન્ય કરનાડું ચિત્રકુંવર.
 મોટા થાવો વેગે બહેલા, લાવું સુંદર નારી;
 કુંવર ખ્યારા હોશ ભરેલી, પરણોને રૂપાળી. ચિત્રકુંવર.
 લધુ વેષે પણ કળ્યા ન જાએ, નૌતમ નવલે રંગ;
 રમો રમો તમે કુંવર રશિયા, માતાજી ઉછંગ. ચિત્રકુંવર.
 ગમ્મત કરતા આનંદ ધરતા, છાની રીતે વસતા;
 માતા નજરે દેખે ત્યારે, ખડ ખડ ખડ હસતા. ચિત્રકુંવર.
 શેઠજ સંતાયા કોડે, જોવા માનો પ્રેમ;
 શોધે માતા કુંવર મારા, સંતાયા છો દેમ. ચિત્રકુંવર.
 ડગ મગ કરતા પગલાં ભરતા, ચાલે રૂડા શેઠ;
 છબ છબ કરતા નીર ઉડાડે, ચતુર શાણા નેટ. ચિત્રકુંવર.
 કર જાલી માતાજી હોંડે, શેઠજ બાળ કીશોર;
 લાડકવાયા સાથે હોંડે, ચવે શેઠ ચકોર. ચિત્રકુંવર.
 તપ કરીયાં માતાજી રૂડા, ઉછંગે એ મહાત્રે;
 મુલોચનાને દેખે ત્યારે, તરત પાલવ ઝાલે. ચિત્રકુંવર.
 પારણે પોઢાડે માતા, કોટી ઉઘ્યા બાણ;
 હીર ભરેલી દોરી તાણે, રમતા રૂડા જાણ. ચિત્રકુંવર.
 રમત કરતા મુલે પારણે, ખેલણી શોભે હાથ;
 હાલો હાલો કહીને ગાયે, લાડકવાયા સાથ. ચિત્રકુંવર.
 દોરી તાણે ધુધરી ધમકે, મુલે પાણી સાથ;
 જોવામાં પિતાજી આવી, ઉડાડે પાધા હાથ. ચિત્રકુંવર.

ઝડપ નાખી પીતાશ્રી પર, હાથ મુછ પર પડીયો;
 મુછ તણા મોવાળા બાલ્યા, વહાલ તણો એ વડીઓ. ચિત્રકુંવર
 માણી કંચનનુ પારણું રૂડું, શોભે સુંદર સારૂ;
 પિતા સાથે આનંદ લેતા, હરખ્યુ મન અમારૂ. ચિત્રકુંવર,
 ચિત્રભાઈ સુત અવિચળ રહેજો, વાડિલાલ શુભ માગે
 દીર્ઘાયુષ ખંનેને આપો, દેવોને પાયે લાગે. ચિત્રકુંવર.

શ્રીમાન શેઠશ્રી પ ચિત્રભાઈ માધવલાલ સ્ત્રી. આઈ.
 ઇના મહા ભાગ્યશાળી સુત ગિરજાપ્રસાદની રક્ષા કરવા
 માટે સર્વ દેવ દેવીયોને વિનંતી અને ભાગ્યશાળી પુત્રની
 બાળ લીલા.

કરૂ થાપટ થાપટ પાણુ તમે રમો રઘુ આરામ—એ રાગ.
 ચિત્ર સુત સારા સૌને, ખ્યારા સુખ કરનારા દુઢંભી દુઢંભી નાદ
 સુભ સાલ ઓગણીસસે, ત્રેસઠ મહા સુખકાર;
 સુભ પગલાં એ શેઠનાં, વરલો જય જય કાર ચિત્ર સુત.
 બાળ લીલા આ શેઠની, વીનવી મેં આ વાર;
 પિતા આંદ ઉમંગથી, વરલો જય જય કાર. ચિત્ર સુત.
 અંબુ નેણુજ શોભતાં, દિનકર જેવુ તેજ;
 ઝંઘા કોમળ છે ઘણી, કદલી પાય છે એજ. ચિત્ર સુત.
 શુભ ચીન્હ નજરે પડ્યા, શોભી તે એ અંગ;
 શેઠ જન્મ ઉત્સવ તણો, રૂડો તેજ પ્રસંગ. ચિત્ર સુત.
 અંકુશ પદ શંખ ચક્રને, ગદા ધન ને દાલ;
 શુભ ચિન્હ ઓપે ઘણાં, ંકને ન્યાલ. ચિત્ર સુત.

અવની કારણ અવતર્યા, મંગલ કારણ એકઃ
 તિલક લલાટે શોભતું, કચન વરણી દેહ. ચિત્રુ સુત.
 રૂપ જોતા શેઠજ તણુ, સુર્યથી અઢકુ તેજ;
 બખાણુ કરૂ કુળદેવીનાં, ધન અંબીકા એજ. ચિત્રુ સુત.
 કુળદેવીના પ્રેમથી, આનંદ ઉત્સવ થાય;
 કુળદેવી રૂઢાએ તપો, સુત પીતા સુખદાય. ચિત્રુ સુત.
 વપાઈ રૂડી ધામમાં આનંદ નો વસ્ત્રાદ
 કવિ જન ગાયે પ્રેમથી, ઢોલ જગત ના. ચિત્રુ સુત.
 ખેલણી ને મૂલ વપરા, શેઠ રસકડા જોહ
 શેઠજ આગળ શોભતા, રંગ હરિદા ગાહ. ચિત્રુ સુત.
 મેગળ પર પ્રીતી ઘણી, હથ પર લાવે વપ
 હુકમ કરે એ રમતમાં, જાણે કેનું દન. ચિત્રુ સુત.
 કુળદેવી કુળમાં વડી પરમ મંગળ ગાય.
 એ દેવીની સાદાંત્રી, વીજ્ય વીજ્ય વરના. ચિત્રુ સુત.
 બાળકની રક્ષા કરે, ગાળી આપેના બાળ.
 શરણુ શેઠને આપેનું, માળા લીલ દય. ચિત્રુ સુત.
 તમ શાહે સુખી સદા, દેવી સંપત્તિ જોહ;
 એથી શું બુઝમાં લય, મન અંબીકા. ચિત્રુ સુત.
 અંબિકા દેવી ખરાં, ચિત્રુભાઈ પામર.
 પુત્ર તણુ સુખ આપીયુ, મન લીલ દાન. ચિત્રુ સુત.
 આનંદ પામ્યા અતિદણુ, કને રાહ અનમાન;
 જાયકને ખુશી કર્યા, વંચુ ગાન ને તાન. ચિત્રુ સુત.
 લોજન કરાવ્યાં લાગતાં, મર નારી ઉમગ.

ચિનુ સુત અવિચળ રહો, આવો નીત પ્રસંગ. ચિનુ સુત
વાડિલાલ રાજી ઘણો, વડીલ સુલોચના માત;
ખાળ લીલા અર્પણ કરી, ગિરજા પ્રસાદ પ્રખ્યાત. ચિનુ સુત
દાહરો.

ચિનુભાઈ બહારે રહો, અંખે ઉર તું ધાર;
કર રક્ષણ સુત એહનું, દીનમાં દશ દશ વાર.
ખડુચર તુ મુજ માવડી, ખરો માત આધાર;
કર રક્ષણ સુત એહનું, દીનમાં દશ દશ વાર.
કાળ ભૈરવ ને કાળકા, હવે મંત્ર જોડીઆળ;
કર રક્ષણ સુત એહનું, દીનમાં દશ દશ વાર.
આમુઝને હીંગરાજ તું, ગણીએ ગુણ હજાર;
કર રક્ષણ સુત એહનું, દીનમાં દશ દશ વાર.
દેવ માત્રને હું કહું, સર્વ દેવિ ઉપગાર;
કર રક્ષણ સુત એહનું, દીનમાં દશ દશ વાર.
સરસાઈ કર આ શેઠની, સકળ વાત સુખકાર;
વાડિલાલ વીનતી કરે, બોલો જય જય કાર.

દાહરો.

ધન ધન ચિનુભાઈને, ધન પ્યારાની રીત;
ધન નગરી ગુજરાતની, ધન શેઠની પ્રીત.
ધન મહુરત આ લાલનું, ધન ચિનુભાઈ લાજ;
વિજય વધો આ શેઠનો, ધન ઘડી દીન આજ.
જય જય ચાંદ પ્રસંગમાં, કર્યા માંગલીક કાજ;
પરમેશ્વર પુત્રો દીએ, વહે સકળ સમાજ.

શેઠ ગુણ અતી વરણવતાં, સજ્જનહારી જાય;
 ઉલટ ઉલટ રસમસ વધે, ગુણ ગણતાં ન ગણાય.
 ક્ષમા ગુણ દીઠો અધીક, સખજાનુ એ કાજ;
 પર દુઃખ લંજન શેઠજી, કર્યાં સુખ શીરતાજ.
 દીગ વીજ્ય આ શેઠનો, ઉતમ નાગર કુળ;
 સોડોદરા ગુણવાન તે, સત વાત અનુકુળ.
 મીલ તણી રીત ભાતમાં, અનહદ સમજણ સાર;
 મર્મ સકળ સમજી લીએ, એવા ગુણ અપાર.

વસ્તી બહુ સુખી થઈ, દોડરેટ પ્રતાપ;
 ગર્વનર લેમીગટનથી, શાંતીકારક છાપ.
 લોડ મીન્દોના લાડમાં, લીધો રૂઠો લડાવ;
 સરકાર આનુરી દેખીને, જેના કુળ પર ભાવ.
 ઘડા માનજ પામીયા, એથી અદકુ માન;
 ચિનુભાઈને શોભશે, એમ દીવે સનમાન.
 પાલ્લમિન્દ રાજી સદા, એ કુળ નીતીવાન;
 સાતમા એડવર્ડે દીધો, દિપે આંદ ગુણવાન.
 માન મુરતબો મેળવી, અલેકઝાન્ડ્રા જેહ;
 તેપણ ઇચ્છે શેઠને, વરસ્યો આનંદ મેહ.

ટી (પાર્ટી).

બહુ જ્ઞાનમાં સૌ તાનમાં, જાને રૂડી જણાય છે;
 વંસ મોરમાં તાલી પડે, ત્યાં તોરથી બોલાય છે.
 ઇચ્છે લલુ સૌ શેઠનું, ઉચે સ્વરેથી ગાય છે;
 બહાદુર ચિનુભાઈની, દિન દિન ચહાડતી ચહાય છે.
 ભાષણો લમકે ઘણાં, ઝબકારો વીજળી આય છે;

મેવા મુક્યા અમુલ્યના, કુકવાથી આ પીવાય છે.
 સ્વેદથી આડા કરે, નારંગી લીંબ ચુસાય છે;
 ગિરનાપ્રસાદ અવિચળ રહો, ખમા ખમા સૌ રહાય છે.
 દ્રાક્ષ લીલી દેખતાં, હાડમ દાણા ચળકાય છે;
 બદામ ચાળેરી ચાળતાં, ત્યાં પસ્તાં આવી જાય છે.
 સંતરાં સંતાય નહિ, તેતો ખુલ્લાં દેખાય છે;
 શેઠ સુત આ અવિચળ રહો, ખમા ખમા સૌ રહાય છે.
 દારૂખાતું છુટતું બહુ કુટતું, ખુબ ઉડતું જણાય છે;
 હુંડ ત્યાં ઝાંઝું મળ્યું, બહુ મનુષ્યથી અકળાય છે.
 બહુ બાળકાં ખુબ લાડકાં, સહુ ભીડથી ભીડાય છે;
 સી. આઇ. ઇ. ચીનુભાઇની, દિન દિન રહુડતિ રહાય છે.
 શુભ શેઠ આ શીરતાજથી, વળી નામથી પંકાય છે;
 બળી ગાદીના વીસ્તારમાં, વધવા વધુ ઝળકાય છે.
 દિન દિન રહુડતી શેઠની, સભા મળી ગુણુ ગાય છે;
 સી. આઇ. ઇ. ચીનુભાઇની, દિન દિન રહુડતિ રહાય છે.
 આશીશ દે રંકો ઘણી, હે દેવ દયાળુ બાણુજો;
 વસ્તી અમદાવાદની, આ અર્જ હીતમાં આણુજો.
 વંશ તો વધતો જણે, અમર વેલ વધતી જાય છે;
 શેઠ પુત્ર આ અવિચળ રહો, ખમા ખમા સૌ રહાય છે.
 વાડલાલ રાણુ ધણો, ધન ધન ચીનુ મહીમાય છે;
 મહેલ તો હીરે જડયા, શીળો સુગંધ વાયુ વાય છે.
 જય જય કાર તો સહુ કહે, સજન સમુંહ હર્ષાય છે;
 બહાદુર ચીનુભાઇની, દિન દિન રહુડતી રહાય છે.

માલિની.

અધિક રશિક લીલા ચાંદની આજ ભાવી,
 કુમ કુમ શુભ લાવી શેઠ લીધા વધાવી;
 રૂમ કુમ કુમ આવી વૃદ્ધને તો દિપાવી,
 કુલ ખુબ શુભ શોભ્યાં મોજ સારી ઉડાવી.
 સરસ વરસ આવ્યું શેઠનો લાભ ગાવા,
 નવલ નવલ આ / સી. આઈ. ઇ. સુખ થાવા;
 બહુ જશ મસ લીલા શીવ દેજે સદાતો,
 અનહુદ ફળ આપો શેઠ રૂડો ગવાતો.
 સજન સમહ રાજ ગંજીપો પ્યાર ખેલે,
 હુકમ હુકમ આવ્યા પ્રીતીના ખુબ રેલે;
 અધિક અધિક ફાવ્યા હાથ છે સાત છેલ્લે,
 ચતુર અજીત જીતે કેરિદે તંત મેલે.
 દિવસ દિવસ ગાળે શેઠ ગાદી વધારો,
 કરતિ ફિરજ છાબે આપજે આ કિનારો;
 સરવ સમય પાળો રંકને તો હજારો,
 સુદિન સુદિન ગાતાં પ્યારમાં એ સુધારો.
 રમત ગમત માંહી ચાંદથી લોક રાજ,
 ધન ધન ધન આંહી ખેલતા પ્રેમ બાજ;
 પરમ હરશ પાસા સોગટી ચાંદ ખીલી,
 સુદિન શિક બેતા શેઠના હીત લીલી.

સમાપ્ત.

